

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Голубінської Людмили Григорівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу адміністративного судочинства України у взаємозв'язку з частиною шостою статті 170 цього кодексу

Київ
23 липня 2026 року
№ 196-3(II)/2026

Справа № 3-175/2026(380/26)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Городовенко Віктор Валентинович – головуючий,
Первомайський Олег Олексійович,
Різник Сергій Васильович – доповідач,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Голубінської Людмили Григорівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу адміністративного судочинства України у взаємозв'язку з частиною шостою статті 170 цього кодексу.

Заслухавши суддю-доповідача Різника С.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Голубінська Л.Г. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України

(є неконституційними), пункт 1 частини першої статті 170 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс) у взаємозв’язку з частиною шостою статті 170 Кодексу.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу суддя відмовляє у відкритті провадження в адміністративній справі, якщо „позов не належить розглядати за правилами адміністративного судочинства“.

Згідно з частиною шостою статті 170 Кодексу у разі відмови у відкритті провадження в адміністративній справі з підстави, встановленої пунктом 1 частини першої цієї статті, суд повинен роз’яснити заявнику, до юрисдикції якого суду віднесено розгляд такої справи.

Обґрунтовуючи твердження щодо неконституційності пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу у взаємозв’язку з частиною шостою статті 170 Кодексу, суб’єкт права на конституційну скаргу посилається на приписи Конституції України, Кодексу, Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII зі змінами (далі – Закон № 1798), рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів впливає таке.

2.1. Голубінська Л.Г. та особа, інтереси якої вона представляла у справі про адміністративне правопорушення, 5 жовтня 2025 року звернулися до Вищої ради правосуддя з дисциплінарною скаргою на дії судді Рівненського апеляційного суду, які полягали у відмові Голубінській Л.Г. у допуску до участі у розгляді справи з мотивів відсутності у неї статусу адвоката.

Не отримавши відповіді щодо результатів розгляду зазначеної скарги, 5 березня 2026 року Голубінська Л.Г. та особа, інтереси якої вона представляла у справі про адміністративне правопорушення, звернулися до Касаційного

адміністративного суду у складі Верховного Суду з позовною заявою до Вищої ради правосуддя, у якій просили визнати протиправною її бездіяльність та зобов'язати розглянути дисциплінарну скаргу від 5 жовтня 2025 року щодо судді Рівненського апеляційного суду.

Колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду ухвалою від 9 березня 2026 року відмовила у відкритті провадження на підставі пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу.

Суд касаційної інстанції, проаналізувавши, зокрема, приписи Закону № 1798, виснував, що умови і порядок оскарження актів Вищої ради правосуддя та її дисциплінарних палат у питаннях, які вирішуються під час дисциплінарного провадження стосовно судді, зокрема щодо відкриття чи відмови у відкритті дисциплінарної справи, чітко регламентовані у Законі № 1798, який не передбачає судового контролю адміністративного суду на етапі попередньої перевірки дисциплінарної скарги і ухвалення рішення щодо відкриття дисциплінарної справи. Також Верховний Суд зазначив, що „зважаючи на обставини, у зв'язку з якими позивачі звернулися до адміністративного суду, зміст позовних вимог і наведене вище правове регулювання цих правовідносин, колегія суддів дійшла висновку, що предмет позову в цій справі не підпадає під контроль адміністративного суду“. Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду наголосив, що „ураховуючи, що розгляд цього спору з огляду на його предмет і суб'єктний склад перебуває поза межами не лише юрисдикції адміністративних судів, а й загалом не підлягає розгляду судами, підстав для роз'яснення позивачеві, до суду якої юрисдикції належить його вирішення, немає“.

Велика Палата Верховного Суду погодилася із висновками Колегії суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду та постановою від 4 червня 2026 року залишила апеляційну скаргу Голубінської Л.Г. та особи,

інтереси якої вона представляла у справі про адміністративне правопорушення, без задоволення, а оскаржувану ухвалу – без змін.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.2. Голубінська Л.Г. твердить, що Велика Палата Верховного Суду, „відмовившись роз'яснити альтернативну юрисдикцію“ усупереч частині шостій статті 170 Кодексу, «звела роль громадянина лише до „подавача паперів“ без права на зворотний зв'язок».

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, пункт 1 частини першої статті 170 Кодексу є неконституційним „в тому змісті та правовому тлумаченні, яке йому надано в остаточному судовому рішенні <...> де зазначений припис закону використано як інструмент для свавільного виведення триваючої протиправної бездіяльності Вищої ради правосуддя з-під дії судового контролю, а також як підставу для повної відмови у правосудді та анулювання самої сутності конституційних прав особи на судовий захист, рівність перед законом і

вільний вибір представника на засадах верховенства права, які гарантовані статтями 8, 24, 55 та 59 Конституції України“.

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України, проаналізувавши зміст та вимоги конституційної скарги, дійшла висновку, що Голубінська Л.Г. не обґрунтувала тверджень щодо неконституційності пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу у взаємозв'язку з частиною шостою статті 170 Кодексу, натомість висловила незгоду з бездіяльністю дисциплінарних інспекторів Вищої ради правосуддя, судовими рішеннями у її справі, не послуговуючись при цьому юридичними аргументами.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Голубінської Людмили Григорівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини першої статті 170 Кодексу адміністративного судочинства України у взаємозв'язку з частиною шостою статті 170 цього кодексу на підставі пункту 4 статті 62 Закону

України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**